

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/116/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121201581
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121201581.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: A. A. B., C. D., nar. XX. septembra XXXX, trvalo bytom D. XXX, zastúpenej advokátom: JUDr. Vladimír Grznár, Družstevná 2, 831 04 Bratislava-mestská časť Nové Mesto, IČO: 42 253 896, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX. júla XXXX, trvalo bytom D. XXX, zastúpený advokátkou: JUDr. Katarína Galová, E. Belluša 10, 921 01 Piešťany, IČO: 42 164 460, 2/ B. B., nar. X. februára XXXX, trvalo bytom E. XXXX/XX, B., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 8. júla 2022 č. k. 21C/17/2021-37, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania (II. výrok) m e n í tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

II. Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. konanie zastavil; II. žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 CSP (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov).

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou, doručenou súdu prvej inštancie 24.3.2021, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že vlastníckmi nehnuteľnosti - bytu č. X nachádzajúceho sa na X. p. vo vchode X/C F. G. B. B.. XXXX, postaveného na pozemku parc. č. 5246 zastavané plochy a nádvoria o výmere 312 m², spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a pozemku o veľkosti 4859/100125, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, okres Hlohovec, obec H., katastrálne územie H., sú žalobkyňa a žalovaný 1/ v podiele 1/1. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 4.7.2022, zobrala žalobkyňa žalobu späť v celom rozsahu a žiadala vrátiť krátený súdny poplatok. Súd prvej inštancie preto konanie zastavil, keď nebol potrebný súhlas žalovaných so späťvzatím žaloby, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 251, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a 2 CSP. Dôvodil, že procesne zastavenie konania zaviniła žalobkyňa, ktorá vzala žalobu späť bez uvedenia dôvodu, pričom existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 257 CSP netvrdila a ani súd zo spisu žiadne takéto dôvody nezistil.

2. Proti tomuto uzneseniu iba v časti o náhrade trov konania (II. výrok uznesenia) podala včas odvolanie žalobkyňa, s návrhom na jeho zrušenie v napadnutej časti a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo jeho zmenu tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Uviedla odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP. Uviedla skutkový stav, podľa ktorého žalobkyňa a žalovaný 1/ uzavreli Dohodu o vypořiadaní BSM, predmetom ktorej okrem

iného bolo, že žiadna z procesných strán nemá v prebiehajúcim konaní nárok na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v súvislosti so zastavením konania kvôli späťvzatiu žaloby súd nezohľadnil skutočnosti, že k predmetnému späťvzatiu došlo z dôvodu uzatvorenia Dohody o vypořádání BSM medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ (ktorú priložila ako prílohu), teda súd pri vydaní uznesenia vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa mala za to, že procesne nezavinila zastavenie konania. Pojem procesné zavinenie je nevyhnutné vykladať komplexne a extenzívne. Žalobkyňi nebolo zrejmé, na základe akých dôkazov mal súd prvej inštancie za preukázané, resp. osvedčené, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené výlučne jej správaním. Pri zohľadnení skutočnosti, že strany uzatvorili počas konania Dohodu o vypořádání BSM, možno konštatovať, žalobkyňa aj žalovaní ako strany sporu z procesného hľadiska spoločne zavinili zastavenie konania, teda ide o spoločné procesné zavinenie procesných strán. Žalobkyňa zdôraznila, že pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy ust. § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu Bratislava z 24.2.2017 sp. zn. 4Co/46/2017 a nález Ústavného súdu SR z 20.3.2018 sp. zn. II. ÚS 569/2017. Za účelom riadneho posúdenia uvedenej otázky mal súd prvej inštancie vychádzať z doloženej Dohody o vypořádání BSM, prípadne vyzvať ostatné strany sporu na vyjadrenie sa. Súd nedostatočne zistil skutkový stav veci a jeho rozhodnutie vo vzťahu k posúdeniu procesného zavinenia zastavenia konania je predčasné a zistený skutkový stav vzhľadom na existenciu Dohody o vypořádání BSM neobstojí. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je nedostatočné a nepresvedčivé, nakoľko súd prvej inštancie v rozhodnutí nedáva odpoveď na vyššie uvedené otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam a týmto skutočnostiam nevenoval náležitú pozornosť. Súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav a tento následne nesprávne vyhodnotil, pretože nevzal do úvahy Dohodu o vypořádání BSM, súčasťou ktorej bola dohoda, že žiadnej z procesných strán nevzniká v konaní nárok na náhradu trov konania ako spoločné procesné zavinenie procesných strán v nadväznosti na späťvzatie žaloby. Z uvedeného dôvodu súd dospel k nesprávnym skutkovým záverom a nesprávne vec posúdil, keď dospel k záveru, že žalobkyňa údajne procesne zavinila zastavenie konania, v dôsledku čoho priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril tak, že súhlasí že k späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne došlo z dôvodu mimosúdnej dohody žalobkyne a žalovaného 1/ o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov a zrušení a vypořádání podielového spoluvlastníctva, z dôvodu ktorého rovnako tak žalovaný 1/ v postavení žalobcu v inom súdnom konaní, zobral voči žalobkyňi v postavení žalovanej späť žalobu (sp. zn. 40C/12/2022). Žalobkyňa a žalovaný 1/ sa mimosúdne dohodli, že ani jedna strana si nebude uplatňovať náhradu trov konania. Žalovaný 1/ súhlasí s odvolaním žalobkyne a súhlasí s rozhodnutím súdu o náhrade trov konania tak, že ani jednej strane sporu sa náhrada trov konania nepriznáva. Žalovaný 1/ prehlásil, že si náhradu trov konania voči žalobkyňi neuplatňuje, a nebude uplatňovať, hoci boli priznané napadnutým výrokom uznesenia súdu.

4. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril tak, že súhlasí so skutočnosťami uvedenými v odvolaní žalobkyne a žalovaného 1/, a to, že k späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne v tomto konaní došlo z dôvodu mimosúdnej dohody žalobkyne a žalovaného 1/ o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov a zrušení a vypořádání podielového spoluvlastníctva, a že sa žalobkyňa a žalovaný 1/ mimosúdne dohodli, že ani jedna strana si nebude uplatňovať náhradu trov konania. Žalovaný 2/ súhlasil s rozhodnutím súdu o náhrade trov konania tak, že ani jednej strane sporu sa v tomto konaní náhrada trov konania nepriznáva. Žalovaný 2/ prehlásil, že si náhradu trov konania voči žalobkyňi neuplatňuje a nebude ani uplatňovať, hoci mu boli priznané napadnutým výrokom uznesenia súdu.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. m/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti o náhrade trov prvoinštančného konania v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie uznesenia

súdu prvej inštancie v napadnutej časti o náhrade trov konania, ani na jeho zrušenie v takejto časti a dôvodná je preto jeho zmena.

6. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v súdnom konaní je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním, musela vynaložiť, pričom tieto by nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred súdom. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, 4 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) je aj to, že strana konania, ktorá bola v konaní úspešná, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Pomer úspechu (miera úspechu) je základným meradlom pre nárok na náhradu trov konania. Ak mala strana plný úspech v spore, prizná sa jej celá náhrada trov konania. Ak žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, t. j. každá zo strán sporu (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu. Ak sa v spore navzájom vyvážia úspech a neúspech, náhrada trov sa spravidla neprizná žiadnej zo strán sporu. Pomer rozdelenia náhrady trov konania zodpovedá pomeru víťazstva strany vo veci samej, zníženého o pomernú časť jej neúspechu. Pomer úspechu treba určiť vždy, ak má byť náhrada trov rozdelená, pričom sa určuje k celému predmetu konania.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

Pojem procesné zavinenie je nevyhnutné vykladať komplexne. Kritérium procesného zavinenia sa posudzuje z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť.

Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie napríklad, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, alebo podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť a pod.. Pokiaľ ide o správanie žalovaného, potom musí ísť výlučne o správanie samotného žalovaného, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. O dôvodnosti podania žaloby je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu, čo znamená, že žaloba bola podaná dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil, a to aj vtedy, ak by uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má ísť o také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intencióch žalobného návrhu (petitu). Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ťarchu žalobcu, aj keď ten svojím prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a zo zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

Odvolačný súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania zmeniť. V danej veci došlo k späťvzatiu žaloby podaním žalobkyne z 30.6.2022 zn. Späťvzatie návrhu na začatie konania, doručeným súdu prvej inštancie dňa 1.7.2022, pričom strany sporu dňa 30.6.2022 uzavreli Dohodu

o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva s odkladacou podmienkou a iné dohody (č.l. 42 spisu, ďalej len „dohoda“). V zmysle uvedenej dohody sa žalobkyňa a žalovaný 1/ dohodli, že ani jeden z účastníkov konania si neuplatní voči tomu druhému náhradu trov súdneho konania, ktoré bude zastavené na základe späťvzatia žaloby exmanželkou a späťvzatia žaloby exmanželom podľa tejto Dohody (čl. VIII bod č. 4 dohody). Práve z dôvodu uzatvorenia uvedenej dohody nemožno konštatovať jednoznačné zavinenie zastavenia konania ani na jednej strane sporu, pretože aj keď žalobkyňa zobrala žalobu späť v dôsledku uzatvorenej dohody, nie je možné dospieť k záveru, že by zaviniła zastavenie konania. Odvolací súd tak nevzhladol procesné zavinenie výlučne žalobkyne na zastavení konania. Dohoda bola uzavretá medzi 2 stranami sporu po začatí konania a pred späťvzatím žaloby. Z týchto dôvodov odvolací súd konštatuje, že k zastaveniu konania nedošlo výlučne pre správanie žalobkyne, nakoľko s mimosúdnou dohodou zohľadňujúcou požiadavky oboch strán v konečnom dôsledku súhlasili žalobkyňa i žalovaný 1/, keďže došlo k jej uzavretiu. Žalovaný 2/ v odvolacom konaní uviedol, že súhlasí s rozhodnutím súdu o náhrade trov konania tak, že ani jednej strane sporu sa v tomto konaní náhrada trov konania neprizná, prehlásil, že si náhradu trov konania voči žalobkyni neuplatňuje a nebude ani uplatňovať. Berúc do úvahy uvedené okolnosti mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania nerozhodol správne (hoci je nutné podotknúť, že žalobkyňa až v odvolacom konaní predložila dohodu), keď žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu. Strany žiadali o trovách konania rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Odvolací súd preto podľa § 388 CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o náhrade trov konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

7. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, a preto jej v zmysle ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP vznikol nárok voči žalovaným 1/ a 2/ (neúspešným v odvolacom konaní) na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže sa však žalobkyňa a žalovaný 1/ v uzavretej mimosúdnej dohode dohodli, že žiaden účastník tejto dohody si nebude uplatňovať trovy konania (s čím súhlasil dodatočne aj žalovaný 2/) a žalobkyňa sama v odvolaní konštatovala rovnakú procesnú zodpovednosť za zastavenie konania na obidvoch stranách a nárok na náhradu trov odvolacieho konania si ani neuplatňovala, odvolací súd nepriznal žalobkyni voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 a contrario CSP).

8. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)